

fonerne —, medmindre saavel Bælgernes Antal som de Valgbares Antal betydeligt udvides. Jeg troer, at der er en væsentlig Mangel, og, før den afhjælpes, vil Bestyrelsen ikke blive tilfredsstillende. Den Indskrænkning, der for Diebliffet finder Sted i Bælgernes Antal, og den yderligere Indskrænkning, der dernæst finder Sted med Hensyn til, hvem der kan vælges, gjør, at der ikke er saa stridende Interesser mellem Bælgerne og de Valgte, at der kan komme den behørig Livelighed ind i Bestyrelsen. Hvor Bælgermassen og de Valgte omtrent kunne siges at have de samme Interesser, der taber Livet sig, der sygner man hen i den store Enighed, der findes; det er kun stridige Interesser, der kunne siges at skaffe noget Liv tilveie. Derfor seer man ogsaa, at der kun møder yderst faa ved Valget af Communalbestyrelsen, thi Bælgerne sig selv: Ja, de, der møde, ere, om de ere nok saa faa, dog Folk, der have Interesser tilføies med mig, og de ville nok sørge for at faae Folk valgte, der ville varetage mine Interesser, uden at jeg behøver at møde; der vil ikke komme Andre end dem, der omtrent have de samme Interesser som jeg. Naar Bælgermassen derimod var betydeligt udvidet, saaledes, at der kom endeel Bælger med af den Befolkning, der har noget andre Interesser, saa vilde de, som nu ere Bælger, men ikke møde, sige: Ja, det er aldeles nødvendigt, at jeg møder, thi ellers vil den anden Deel af Bælgerne møde saa talrig, at den sætter Folk ind, som jeg ikke kan være tjent med. Og saa ville de ogsaa møde, og de stridige Interesser indvirke paa hinanden, og derved vil der komme Liv ved Valgene, medens det Modsatte nu er Tilfældet. Den samme Betragtning gjør sig naturligviis ogsaa gjældende i den Forsamling, der bestaaer af de Valgte. Der kan gjøre sig mere eller mindre politiske Anskuelser eller økonomiske Betragtninger gjældende, men der kan egentlig ikke siges at findes virkelig stridende Interesser hos dem, og det gjør ogsaa, at der ikke er en tilstrækkelig Livlighed tilstede. Det har derfor gjort mig meget ondt at høre, at den ærede Rigsdagsmand fra Kjøbenhavn, som først havde Ordet

i denne Sag, meente, at den Udvidelse i Bælgermassen, der kom tilstede, hvis denne Lov blev vedtagen, skulde være saa tilstrækkelig, at man ikke behøvede at gaae videre. Jeg tilstaaer, at jeg ikke havde ventet at høre den Betragtning gjort gjældende af den ærede Rigsdagsmand, og jeg vilde meget beklage, om den Minister, der kom til at fremlægge et Udkast til en ny Communallov for Kjøbenhavn, vilde gjøre denne Betragtning til sin, thi da vilde jeg troe, at der ikke var vundet overordentlig Meget, om Loven end i andre Henseender kunde være god. Det forekommer mig, at Bælgermassen maa udstrækkes betydeligt, og at der slet ingen Valgbarheds census maa finde Sted; det er det, vi ere gaaede ud fra i den Lov, der nu er vedtagen af begge Rigsdagens Afdelinger, og jeg troer, at de samme Principer bør gjøres gjældende baade paa Kjøbstædernes og Kjøbenhavns Repræsentationers Begne. Naar en vis Deel af de Valgte kun vælges af en mere indskrænket og mere formuende Deel af Befolkningen, saa troer jeg, at der derigjennem er al den Sikkerhed og Betyggelse, som de Formuende med Rette kunne gjøre Fordring paa. Det var denne Betragtning, som jeg ikke har hørt fremhæves af nogen af de foregaaende Talere, og som jeg ansaae det absolut nødvendigt at fremhæve ved denne Leilighed, der bevægede mig til at tage Ordet. Da jeg har Ordet, skal jeg endnu kun benytte det til at gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til en Uttring af den høitærede Indenrigsminister. Da der nemlig af en æret Rigsdagsmand blev talt om, at Kjøbenhavn skulde være et Asyl for de mere formuende omkring fra Landets andre Egne, idet de flyttede hertil, tildeels for at unddrage sig de betydelige Afgifter til de andre Communer, saa bemærkede den ærede Indenrigsminister, at her blev Rigningen retfærdigere, og han anvendte det saaledes, at man kunde see, han meente, at Rigningen i Provindsstæderne ikke var retfærdig for disse Formuende, fordi den var for høi, fordi der blev dem paalagt formeget. Efter min Erfaring fra mit tidligere Liv, som jeg for største Delen har tilbragt i Provinserne, er det virkelig Tilfældet, at, hvor det kan siges, at disse Paaligninger ikke have været retfærdige, der har det